

tānnamatta. Emīma aitīs, ja haige tulli wodist wēlja, ja emīma ja laps mollemad rōmustasid ennast Jssandas, ja teggid tānnopalve Jummalase. Haige sai nūud jonega omīma rammo fātte, ja katsus jubba jālle omīma tō peāle. Aga uhhel pával juhtus foggematta öppetajat nāggema, fedda temīma weel ep olnud nāimud, ja kohhe túdruk minnestas árra. Qui ta jālle sai árkand, kohhe sūs útles: Teie ollete se mees, fedda nāggin paltvet mo eest teggewad sure Jummalale! Armolikult on taerwa Jsssa teie paltvet wōtnud kuulda. Ta on jahhusanud mo hing, mis olli sure ahhastusse sees, ja on mo ihhogi teetanud jālle. Temīma palle walagus on paistnud mo peāle, ja se walgusse sees ollen nūud kōndind, ja tahhan ses kāia omīma ello otsani.

* * *

„Kūl armoannid on mitmesuggused, agga sesamma Waim. Ja ammetid on mitmesuggused, agga sesamma Jssand. Ja teud on mit-

mesuggused, agga sesamma Jummal, kes keik keikide sees teeb.”
I Kor. 12, 4-6.

Ue aasta laul.

Wiss: Reik tulge minno jure nūd.

Kūl ue aasta hakkame
Ja rōmo páva peame
Gest, nored ning ka wannad.
Mis agga sinno rōmust saab,
Ehk mis so ello aeg aitab,
Qui pimedusse seisad?

Et ue mele saaksime,
End the pole lóóksime,
Ja, armas Jssand, tahhad.
Lait usko meile anna sūs,